

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 28 maj 2002

Nr 383—390

INNEHÅLL

Nr		Sidan
383	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Kyotoprotokollet till Förenta Nationernas ramkonvention om klimatförändring	2895
384	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet mellan Danmark, Finland, Norge och Sverige avseende stöd till industrisamarbete på försvarsmaterielområdet	2896
385	Lag om ändring av 4 och 5 § lagen om export och transitering av försvarsmateriel	2897
386	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om utbyte av data från strålningsmätningar	2898
387	Lag om ändring av lagen om tryckbärande anordningar	2899
388	Statsrådets förordning om rättshjälp	2900
389	Statsrådets förordning om grunderna för arvoden vid allmän rättshjälp	2905
390	Justitieministeriets förordning om statliga rättshjälpsbyråer	2909

Nr 383

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Kyotoprotokollet till Förenta Nationernas ramkonvention om klimatförändring

Given i Helsingfors den 24 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Kyoto den 11 december 1997 ingångna Kyotoprotokollet till Förenta Nationernas ramkonvention om klimatförändring gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av republikens president.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 24 maj 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

RP 26/2002
MiUB 4/2002
RSv 53/2002

Nr 384

L a g

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet mellan Danmark, Finland, Norge och Sverige avseende stöd till industrisamarbete på försvarsmaterielområdet

Given i Helsingfors den 24 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Åbo den 9 juni 2001 mellan Kungariket Danmark, Republiken Finland, Kungariket Norge och Kungariket Sverige ingångna avtalet avseende stöd till industrisamarbete på försvarsmaterielområdet gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av republikens president.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 24 maj 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 385

L a g**om ändring av 4 och 5 § lagen om export och transitering av försvarsmateriel**

Given i Helsingfors den 24 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 9 mars 1990 om export och transitering av försvarsmateriel (242/1990)
 4 § 4 mom. och 5 § 1 mom.,
 av dessa lagrum 5 § 1 mom. sådant det lyder i lag 197/1995, som följer:

4 §

Närmare bestämmelser om uppgörande och behandling av tillståndsansökningar, ansökan om och behandling av förhandsutlåtanden och förhandsbesked, uppgifter som tillståndsansökningarna och slutanvändarintygen skall innehålla, säkerställande av slutanvändning samt om tillhandahållande av uppgifter för statistikföring utfärdas genom förordning av statsrådet.

närmare bestämmelser om indelningen av försvarsmateriel i produktklasser för behandlingen av tillståndsärenden. Genom förordning av försvarsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om vad som skall anses som försvarsmateriel enligt denna lag samt som därtill hörande teknologi och kunnande.

5 §

Genom förordning av statsrådet utfärdas

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 24 maj 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 386

L a g

**om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om
utbyte av data från strålningsmätningar**

Given i Helsingfors den 24 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Hamburg den 7 juni 2001 ingångna avtalet om utbyte av data från strålningsmätningar gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

av denna lag kan utfärdas genom förordning av republikens president.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten

Helsingfors den 24 maj 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 387

L a g**om ändring av lagen om tryckbärande anordningar**

Given i Helsingfors den 24 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 augusti 1999 om tryckbärande anordningar (869/1999) 27 § 3 mom.
 samt
fogas till lagen en ny 24 a § som följer:

24 a §

För utvecklandet och uppföljningen av bestämmelserna i denna lag biträds ministeriet och tillsynsmyndigheten av en delegation. Närmare bestämmelser om delegationen utfärdas genom förordning av statsrådet.

27 §

De bestämmelser i lagen om tryckkärl som gäller konstruering, tillverkning och ibruktage av tryckkärl samt besiktning och besiktningsorgan i anknytning till dem får tillämpas till den 29 maj 2002. Detsamma gäller andra sådana bestämmelser än 21 c § förordningen om tryckkärl (549/1973), som

gäller konstruering, tillverkning och ibruktage av tryckkärl samt besiktning och besiktningsorgan i anknytning till dem och som givits med stöd av nämnda lag. Till den del det är fråga om tryckbärande anordningar inom försvarsförvaltningens verksamhetsområde eller tryckbärande anordningar i fartyg eller tryckbärande anordningar i luftfartyg eller deras användningsutrustning kan ovan avsedda bestämmelser dock tillämpas till den 31 december 2003.

Denna lag träder i kraft den 30 maj 2002.

Helsingfors den 24 maj 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Nr 388

**Statsrådets förordning
om rättshjälp**

Given i Helsingfors den 23 maj 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, föreskrivs med stöd av 3 § 2 mom., 10 § 1 mom., 12 § och 29 § rättshjälpslagen av den 5 april 2002 (257/2002):

1 §

Rättshjälp beviljas på grundvalen av sökandens disponibla medel och förmögenhet på det sätt som bestäms i denna förordning. Rättshjälpstagarens självrisk för rättshjälpen utgörs av en grundsjälvrisk och en tilläggs-självrisk enligt vad som bestäms i 5—7 §.

Beviljandet av rättshjälp bygger på sökandens meddelande och utredning om inkomster, underhållsskyldighet, utgifter och förmögenhet samt utredning om det ärende för vilket rättshjälp söks. Förutsättningarna för rättshjälp skall utredas på ett så tillförlitligt sätt som möjligt, med beaktande av 10 § 2 mom. rättshjälpslagen.

2 §

Sökandens disponibla medel beräknas så att från de månatliga inkomsterna för sökanden och dennes make eller den som med sökanden lever under äktenskapsliknande förhållanden eller i ett registrerat parförhållande (makar) avdras skatt enligt förskotts-innehållningen eller förskottsbetalningen och de lagbestämda avgifter för arbetstagaren som är anknutna till dessa. Från inkomsterna avdras även nödvändiga utgifter till den del totalbeloppet överstiger 250 euro per månad. Som nödvändiga utgifter betraktas skäligen boendekostnader, dagvårdsavgifter, under-

hållsbidrag, betalning till utsökning samt betalning enligt ett betalningsprogram för skuldsanering.

Om det i sökandens hushåll bor barn om vilka sökanden har vårdnaden, avdras från inkomsterna 250 euro per barn. Har ett barn regelbundna inkomster, som räcker för det egna underhållet, görs inget avdrag för barnet i fråga. Avdrag kan göras även för ett barn som fyllt 18 år, som sökanden faktiskt försörjer.

Vid beräkning av de disponibla medlen skall förmögenheten beaktas på det sätt som bestäms i 15 och 16 §.

3 §

Om en person under 18 år ansöker om rättshjälp beaktas inte vårdnadshavarnas disponibla medel.

4 §

Om makarna är motparter till varandra eller på grund av varaktig söndring bor åtskilda, bestäms rättshjälpen enbart på basis av sökandens ekonomiska ställning enligt de belopp som gäller för en ensamstående person. Av de i 2 § nämnda utgifterna godtas i detta fall i beräkningen av de disponibla medlen de utgifter som sökanden faktiskt

betalar och som barn om vilka sökanden har vårdnaden betraktas de barn som sökanden anses försörja.

De ekonomiska omständigheterna kan beaktas på det sätt som anges i 1 mom., om sökanden i en viktig personlig angelägenhet riskerar en allvarlig rättskränkning om han eller hon inte kan få rättshjälp på grund av makens inkomster.

5 §

Grundsjälvrisken är den procentuella andel av biträdets arvode och kostnader inklusive mervärdesskatt som rättshjälpstagaren skall betala. Den bestäms enligt sökandens disponibla medel på följande sätt:

Ensamstående personer

högst 650 euro	0 %
högst 850 euro	20 %
högst 1 000 euro	30 %
högst 1 200 euro	40 %
högst 1 300 euro	55 %
högst 1 400 euro	75 %

Makar per person

högst 550 euro	0 %
högst 650 euro	20 %
högst 800 euro	30 %
högst 1 000 euro	40 %
högst 1 100 euro	55 %
högst 1 200 euro	75 %

6 §

Rättshjälp beviljas inte när de disponibla medlen för en ensamstående person överstiger 1 400 euro och för makar 1 200 euro per person.

7 §

Rättshjälpstagaren skall betala en tilläggsjälvrisk om han eller hon har depositioner eller annan med dem jämförbar lätt realiserbar förmögenhet till ett värde som överstiger 5 000 euro. Tilläggssjälvrisken är hälften av de depositioner och motsvarande förmögenhet som överstiger 5 000 euro.

8 §

Sökanden skall lägga fram verifikat eller kvitton och andra behövliga utredningar över

inkomster och utgifter som han eller hon yrkar få beaktade som avdrag. Vid behov skall också läggas fram kontouppgifter samt utredningar om annan egendom och om skulder.

Sökanden skall redogöra för sina försäkringar till vilka eventuellt ansluter sig en sådan rättsskyddsförsäkring som omfattar den rättsliga angelägenhet som rättshjälpsansökan gäller, samt vid behov lägga fram försäkringsbolagets beslut.

9 §

Om sökande föreslår att ett privat biträde skall förordnas, skall han eller hon motivera behovet av ett biträde och lägga fram en tillräcklig utredning om den angelägenhet i vilken rättshjälp söks. I ett domstolsärende skall följande utredningar inlämnas:

- 1) i ett tvistemål skall kåranden och svaranden lägga fram stämningen eller utkastet till stämningsansökan, domstolens begäran om bemötande eller yttrande eller av särskild orsak en annan tillräcklig utredning,
- 2) i ett brottmål skall svaranden och en målsägande lägga fram åklagarens stämningsansökan, förundersökningsprotokollet, målsägandens skadeståndsyrkande, ett läkarutlåtande eller en annan tillräcklig utredning,
- 3) i ett ansökningsärende skall sökanden och den som är delaktig i saken lägga fram ansökan, svaret eller en annan tillräcklig utredning.

10 §

Som inkomster beaktas bland annat följande inkomstslag:

- 1) förvärvsinkomster,
- 2) ränte-, dividend-, hyres- och andra kapitalinkomster,
- 3) inkomster från företagsverksamhet och yrkesutövning,
- 4) underhållsbidrag och underhållsstöd,
- 5) arbetslöshetsdagpenning och bidrag från arbetslöshetskassa,
- 6) dagpenning och livränta från olycksfallsförsäkring,
- 7) dag- och moderskapspenning enligt sjukförsäkringslagen,
- 8) folkpension och förvärvspension,
- 9) studiestöd,
- 10) barnbidrag och stöd för hemvård.

Sociala förmåner som beviljas för ett särskilt ändamål och som vanligen är oberoende av inkomsterna beaktas inte. Sådana förmåner är bland annat vårdbidrag enligt folkpensionslagen (347/1956), handikappbidrag enligt lagen om handikappbidrag (124/1988) och vårdbidrag enligt lagen om vårdbidrag för barn (444/1969).

11 §

Om en löntagares inkomster varierar beräknas de disponibla medlen per månad på basis av inkomsterna under de senaste sex månaderna. För en företagare beräknas de disponibla medlen per månad på basis av de årliga förvärvs- och kapitalinkomsterna enligt den slutliga beskattningen. Om väsentliga förändringar har inträffat i verksamheten efter den senast verkställda beskattningen kan de disponibla medlen beräknas på basis av inkomsterna enligt förskottsbetalningen.

12 §

Som boendekostnader godkänns en skälig hyra, bolagsvederlag och underhållsutgifter för egna hemshus. Utan särskild utredning godkänns som underhållsutgifter för egna hemshus högst 200 euro. Som boendekostnader för en ägarbostad godkänns de månatliga räntorna på bostadslån. Boendekostnaderna kan lämnas obeaktade till den del bostaden är överdimensionerad för familjen. Bostadsbidrag och bostadstillägg till studiepenning avdras från boendeutgifterna.

Som boendeutgifter i beräkningen av de disponibla medlen kan beaktas också vårdavgifter för sökanden eller maken i anstaltsvård.

13 §

Som underhållsbidrag godkänns de månatliga betalningar som sökanden och maken erlägger enligt domstolens beslut eller fastställt avtal. På basis av en tillförlitlig utredning kan även godkännas underhållsbidrag som erläggs regelbundet utan dom eller avtal.

14 §

Som betalning till utsökning godkänns månatliga regelbundna betalningar till utsökning.

Sådana betalningar till borgenärer som fastställts i ett betalningsprogram enligt lagen

om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) godkänns förutsatt att gäldenären har följt betalningsprogrammet. Under samma förutsättningar godkänns betalningar enligt en sådan skriftlig förlikning omfattande gäldenärens alla skulder som avses i lagen om skuldsanering för privatpersoner.

När rättshjälp söks i ett ärende enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner, avdras i beräkningen av de disponibla medlen även de tillgångar som gäldenären faktiskt använder för utgifterna för skötseln av skulderna.

15 §

Som förmögenhet för sökanden och maken beaktas bland annat:

- 1) kontanter och depositioner,
- 2) fast egendom,
- 3) bostadsaktier och andra aktier,
- 4) fondandelar och andra placeringar,
- 5) andel i dödsbo,
- 6) andel i öppet bolag och kommanditbolag, samt
- 7) fortskaffningsmedel och andra motsvarande föremål.

Förmögenheten beräknas så att skulderna avdras från beskattningsvärdet (nettoförmögenhet). Har något beskattningsvärde inte fastställts för egendomen värderas den till gängse värde.

En ägarbostad som är familjens stadigvarande bostad och en bil som är nödvändig för arbete eller arbetsresor beaktas inte, om deras värde står i skälig proportion till familjens storlek och behovet att köra till och från arbetet. En skuld som hänför sig till denna egendom avdras inte när nettoförmögenheten beräknas.

Sökandens depositioner och annan jämförbar egendom som är lätt att realisera inräknas i nettoförmögenheten om dess värde är 5 000 euro eller mindre. Överstiger sökandens lätt realiserbara egendom 5 000 euro, inräknas egendomen inte i nettoförmögenheten, utan på basis av den fastställs en tilläggssjälvrisk för sökanden enligt 7 §.

16 §

När nettoförmögenheten enligt 15 § överstiger 25 000 euro eller för lantbruksföretagare och näringsidkare 33 000 euro, skall 1

procent av den överskjutande delen adderas till beräkningen av de disponibla medlen.

17 §

När ansökan om rättshjälp avser en bouppteckning, beaktas vid beräkning av sökandens tilläggssjälvrisk även den avlidnes tillgångar. I ett ärende som gäller bouppteckning av ett medellöst bo kan statskontoret eller någon annan bouppteckningsskyldig av särskilda skäl beviljas kostnadsfri rättshjälp.

18 §

När rättshjälp har beviljats i ett ärende som gäller arvskifte eller avvittring, inräknas när ärendet är avslutat i sökandens tillgångar det arv eller den utjämning han eller hon har fått, och därefter fastställs rättshjälpstagarens slutliga självriskandel. Samma förfarande iakttas om rättshjälpstagaren får en fördel med värde i pengar i något annat ärende, där rättshjälp har beviljats. Om det i arvet, utjämningen eller fördelen ingår lätt realiserbar egendom till ett värde som överstiger 5 000 euro, inräknas denna inte i nettoförmögenheten, utan på basis av den fastställs en tilläggs-självrisk enligt vad som bestäms i 7 §.

19 §

En person som saknar hemvist i Finland skall i samband med ansökan om rättshjälp lägga fram en skriftlig utredning om det ärende i vilket rättshjälp söks samt om sökandens disponibla medel. Sökanden skall skriftligen försäkra att uppgifterna är riktiga. Till ansökan skall fogas en utredning enligt 8 och 9 § och ett utlåtande eller intyg om sökandens förmögenhetsförhållanden och underhållsskyldighet, utfärdat av en behörig myndighet i den stat där sökanden har sitt hemvist. Om utlåtandet eller intyget inte kan fås utan svårighet, kan ärendet avgöras även utan detta.

20 §

Rättshjälpsavgiften är 35 euro. Ingen rättshjälpsavgift uppbärs om sökandens disponibla medel understiger 500 euro.

21 §

Rättshjälpen kan i rättshjälpsbeslutet begränsas till vissa åtgärder och ett visst antal

timmar, om det är motiverat med beaktande av ärendets art och betydelse, det omtvistade objektets värde samt omständigheterna som en helhet.

22 §

Domstolen skall när den fattar beslut med anledning av en begäran om avgörande sända beslutet till rättshjälpsbyrån för kännedom.

Rättshjälpsbyrån skall sända sitt beslut om ändring eller indragande av rättshjälpen till den domstol som behandlar huvudsaken för kännedom.

23 §

Ett beslut om beviljande av rättshjälp som getts på en ansökan som behandlats under den bestämda tiden för ändringssökande eller givande av ett bemötande skall på tjänstens vägnar sändas till fullföljdsdomstolen.

24 §

När fullföljdsdomstolen retroaktivt beviljar rättshjälp att gälla sådana arvodes- och kostnadsersättningar och andra kostnader för ett privat biträde som rättshjälpstagarens motpart genom en lagakraftvunnen dom i lägre instans har ålagts att betala rättshjälpstagaren i ersättning för rättegångskostnader, skall den underrätta rättsregistercentralen om sitt beslut. Rättsregistercentralen driver in fordran till staten.

25 §

När en försäkringsförmån i ett ärende där rättshjälp redan har beviljats, har beviljats efter det att huvudsaken har avgjorts med laga kraft, uppbär rättshjälpsbyrån av försäkringsbolaget en ersättning motsvarande den rättshjälp som har förordnats bli betald av statens medel eller rättshjälpsbyråns arvode och kostnader.

26 §

Rättshjälpsbyrån ger på den misstänktes begäran en utredning om de ekonomiska förutsättningarna för rättshjälp enligt denna förordning, och på basis av denna utredning kan domstolen förordna att ersättning enligt 2 kap. 11 § lagen om rättegång i brottmål skall

betalas till försvararen för den som dömts för ett brott som en ersättning av statens medel.

27 §

En ansökan om rättshjälp, en utredning enligt 26 §, ett beslut om beviljande av rättshjälp samt en begäran om avgörande skall om möjligt upprättas enligt de formulär som justitieministeriet fastställt för dessa handlingar.

Helsingfors den 23 maj 2002

Justitieminister *Johannes Koskinen*

28 §

Justitieministeriet utfärdar vid behov närmare bestämmelser om tillämpningen av denna förordning.

29 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2002.

Förordningen tillämpas då rättshjälp beviljas efter nämnda datum.

Regeringssekreterare Merja Muilu

Nr 389

Statsrådets förordning om grunderna för arvoden vid allmän rättshjälp

Utfärdad i Helsingfors den 23 maj 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, *föreskrivs* med stöd av 17 § 1 mom. rättshjälpslagen av den 5 april 2002 (257/2002):

1 §

Enligt denna förordning bestäms arvode och kostnadsersättning för

1) privata biträden som förordnats med stöd av rättshjälpslagen (257/2002),

2) försvarare och målsägandebiträden som förordnats med stöd av 2 kap. 1 och 1 a § lagen om rättegång i brottmål (689/1997).

Grunderna för rättshjälpsbyråernas arvodesfakturerings vid lämnande av rättshjälp finns angivna i 11 §.

För stödpersoner som förordnats med stöd av 2 kap. 3 § lagen om rättegång i brottmål bestäms ett arvode enligt 12 §.

2 §

Arvodena för förberedelser för en rättegång i tingsrätt är följande:

1) i brottmål 252 euro,

2) i tvångsmedelsärenden och besvärärenden enligt 7 kap. 1 § lagen om verkställighet av straff 84 euro,

3) i tvistemål och ansökningsärenden 505 euro för kändens eller sökandens biträde och

4) i tvistemål och ansökningsärenden 420 euro för biträde för svaranden eller den som skall höras.

Till förberedelserna för en rättegång hör bland annat förhandlingar, anskaffning och genomgång av dokument, hjälp med ansökan

om rättshjälp samt upprättande av stämningsansökan, ansökan och svaromål.

Med avvikelse från 1 mom. bestäms arvodet enligt 6 §, om förberedelserna på grund av ärendets art eller omfattning eller av andra särskilda skäl i brottmål räcker över tre timmar, i tvångsmedelsärenden över en timme och i tvistemål eller ansökningsärenden för kändens eller sökandens del över sex timmar och för svarandens del eller för den som skall höras över fem timmar. I ett sådant fall skall särskilt motiveras varför ett timbaserat arvode tillämpas.

Med avvikelse från 1 mom. bestäms arvodet enligt 6 § också om förberedelserna på grund av ärendets art eller omfattning eller av andra särskilda skäl räcker kortare tid än vad som anges i 3 mom. I ett sådant fall skall särskilt motiveras varför ett timbaserat arvode tillämpas.

3 §

Arvodet för ytterligare skriftlig förberedelse i tingsrätten är 185 euro. Till denna förberedelse hör de skrivelser som upprättas efter stämningsansökan eller ansökan och svaromålet och de förhandlingar som hänförs till dem.

4 §

Arvodet för biträdande vid muntlig för-

handling i domstol är 303 euro, om förhandlingen inklusive resor räcker högst tre timmar. Vid behandling av tvångsmedelsärenden och besvärärenden enligt 7 kap. 1 § lagen om verkställighet av straff är arvodet dock 168 euro, om behandlingen inklusive resor räcker högst två timmar, och vid ny behandling av tvångsmedelsärenden och behandling av ärenden som gäller tagande i förvar enligt 48 § utlänningslagen (378/1991) är arvodet 84 euro, om behandlingen inklusive resor räcker högst en timme.

Till den del den muntliga förhandlingen inklusive resor räcker längre än vad som anges i 1 mom. eller om det när huvudförhandlingen inleds konstateras att den måste inställas, bestäms arvodet enligt 6 §.

Arvode bestäms inte för restiden när ärendet behandlas i domstol på biträdets egen domstolsort och inte heller för matpausen. Under ett och samma dygn bestäms arvode för restid för högst tre timmar eller för längre tid, om det finns särskilda skäl.

5 §

Arvodet för biträdande vid förundersökning är 118 euro, om behandlingen räcker högst två timmar. Till den del som behandlingen pågår längre tid än två timmar bestäms arvodet enligt 6 §.

6 §

För andra åtgärder som hör till tillämpningsområdet för denna förordning, såsom upprättande av besvär och svaromål till fullföljdsdomstol, bestäms arvodet enligt den tid som använts. Timarvodet är 84 euro.

För res- och väntetid för vilken debiteras särskilt är timarvodet dock 67 euro. Arvodena betalas för hela timmar så att den sammanlagda restiden och övriga tiden avrundas till närmaste hela timmar.

7 §

Har ett biträde flera huvudmän i samma ärende är arvodet för den andra huvudmannen och de därpå följande huvudmännen högst 70 procent av normalarvodet för varje huvudman. Om en nödvändig processgemenskap föreligger mellan huvudmännen anses biträdet ha biträtt en enda huvudman.

8 §

Arvodet för biträdet skall bestämmas att vara högst 20 procent högre än normalarvodet om

1) uppdraget av orsaker som är oberoende av biträdet måste utföras utanför normal arbetstid, på ett främmande språk, under exceptionella förhållanden eller som mycket brådskande,

2) uppdraget är exceptionellt krävande och förutsätter särskild sakkunskap, erfarenhet och yrkeskunnighet eller

3) biträdet har ett avsevärt större ansvar än normalt, antingen för att det är fråga om ett betydande ekonomiskt intresse eller för att ärendet annars är av särskild betydelse för huvudmannen.

För tvångsmedelsbehandlingar samt övriga nödvändiga åtgärder som hänför sig till förundersökning på lördag, söndag eller helgdag betalas arvodet förhöjt med 50 procent.

9 §

Arvodet för biträdet skall bestämmas att vara lägre än normalarvodet om

1) biträdet inte har avlagt juris kandidatexamen eller motsvarande examen, biträdet inte utövar advokatverksamhet yrkesmässigt eller annars inte har allmänna kostnader för advokatverksamhet,

2) ersättaren inte besitter samma skicklighet och erfarenhet som det egentliga biträdet,

3) biträdet sköter flera likartade och sammanhörande ärenden, där rättegångsmaterialet till stor del är gemensamt eller

4) det i skötseln av ärendet kan konstateras försummelser eller brister som beror på biträdet.

10 §

I arvodena ingår en ersättning för allmänna kostnader för advokatverksamhet. Som allmänna kostnader betraktas bland annat löner till kontorspersonal, hyra och underhållskostnader för kontorslokaler, försäkringspremier, kostnader för kontorsmaskiner och övriga fasta kostnader. Även normala utgifter för post, telefon och kopiering anses ingå i de allmänna kostnaderna för byrån.

Till de kostnader som skall ersättas hör

reskostnader, post-, telefon- och kopieringsutgifter som är större än normalt samt andra direkta kostnader.

Rese- och inkvarteringskostnader ersätts enligt resereglementet för statstjänstemän. Biträdet får fakturera för användning av egen bil om detta färd sätt är förmånligare än användningen av allmänna transportmedel. Har biträdet skött flera ärenden under samma resa skall resekostnaderna fördelas.

11 §

När ett offentligt rättsbiträde lämnar allmän rättshjälp i domstol bestäms grunderna för faktureringen av arvodet på samma sätt som arvoden för ett privat biträde.

I övriga ärenden är grunderna för rätts-hjälpsbyråns arvoden följande:

1) förhandling, vid behov inklusive upp-rättande av en enkel handling, 50 euro,

2) upprättande av en handling eller besvär samt annan juridisk hjälp 168 euro, om åtgärden kräver högst två timmars arbetstid. För överskjutande tid är arvodet 84 euro per timme.

När rättshjälpsbyrån lämnar juridisk hjälp mot full ersättning är grunden för faktureringen av arvodet dock det gängse priset på advokattjänster på den ort där rättshjälpsbyrån är belägen.

12 §

Arvodet för en stödperson som förordnats med stöd av 2 kap. 3 § lagen om rättegång i brottmål är 84 euro per timme. Om den förordnade stödpersonen inte bedriver verksamheten yrkesmässigt eller inte annars har allmänna kostnader för verksamheten, är arvodet 42 euro per timme. Har en person i ett offentligt samfunds tjänst på tjänstens vägnar förordnats till stödperson, är arvodet 17 euro per timme, och det betalas till stödpersonen personligen.

Stödpersonens kostnader på grund av uppdraget ersätts enligt 10 §.

13 §

Arvoden enligt denna förordning inkluderar inte mervärdesskatt.

14 §

För bestämmande av arvoden och kost-

nadsersättningar som skall betalas av statens medel skall ersättningstagaren i två exemplar inlämna en faktura av vilken framgår

1) det begärda arvodet, specificerat i enlighet med 2—5 § på förberedelse, ytterligare skriftlig förberedelse och muntlig förhandling. Till den del som arvode begärs på basis av tidsanvändning enligt 6 § 1 mom. skall åtgärderna och den tid som använts för dem specificeras per dag,

2) res- och väntetid,

3) grunden för förhöjning av arvodet, om biträdet anser att 8 § skall tillämpas när arvodet bestäms,

4) begärda kostnadsersättningar,

5) beloppet av den mervärdesskatt som skall betalas och en specificering av mervärdesskattefria poster samt

6) rättshjälpstagarens och bitrådets namn samt näringsidkarens namn, adress och bankförbindelse eller alternativt bitrådets personbeteckning, adress, beskattningskommun och bankförbindelse om arvodet betalas till biträdet personligen.

När rättshjälpstagaren är partiellt ersättningsskyldig, skall i fakturan utöver rättegångskostnaderna också specificeras vilken del som skall betalas av statens medel och vilken del som skall betalas av rättshjälpstagaren.

15 §

När rättshjälp har beviljats för en rättskydds försäkrings självriskandel eller för de rättegångskostnader som överstiger maximersättningen enligt försäkringsavtalet, skall domstolen föreläggas en utredning om de sammanlagda rättegångskostnaderna samt en specificering av till vilken del ersättning begärs av staten.

16 §

Bitrådets arvoden fastställs i enlighet med 2—5 §. När begäran om arvode bygger på tidsanvändning i enlighet med 6 § 1 mom. och arvodet bestäms på basis av tidsanvändningen, skall domstolen eller det ledande offentliga rättsbiträdet i domen eller beslutet fastställa det skäligen timantal som behövs för att sköta saken. Separat skall också fastställas det belopp som utgör kostnadsersättning samt det mervärdesskattebelopp som skall betalas till

biträdet. Om förskott har betalats skall detta beaktas som ett avdrag.

När rättshjälp har beviljats för en rättskyddsförsäkrings självriskdel, tillämpas 2—10 § i denna lag inte som faktureringsgrund, utan biträdets faktura eller utredning om rättegångskostnaderna bedöms på basis av de allmänna bestämmelserna om rättegångskostnader och den ersättning som av statens medel skall betalas till biträdet fastställs i enlighet med försäkringsbolagets beslut.

När rättshjälp har beviljats för de rättegångskostnader som överstiger maximiersättningen enligt försäkringsavtalet, tillämpas arvodesgrunderna enligt denna förordning.

17 §

Om rättshjälpstagaren i enlighet med 20 § 2 mom. rättshjälpslagen skall höras om fakturans riktighet, kan detta ske så att rättshjälpstagaren på fakturan gör en anteckning om godkännande.

18 §

Förvaltningsdomstolen och försäkringsdomstolen fastställer det privata biträdets arvode och kostnadsersättning när de med stöd av 13 § 3 mom. rättshjälpslagen åter-

förvisar huvudsaken till behandling vid förvaltningsmyndigheten eller den i samma paragraf avsedda lagskipningsmyndigheten och beslutar att det privata biträdets förordnande fortsätter vid denna myndighet. Om behandlingen av ärendet efter återförvisningen avslutas vid myndigheten i fråga, fastställer rättshjälpsbyrån arvodet till den del det hänför sig till behandlingen hos myndigheten.

19 §

Justitieministeriet betalar de arvoden och kostnadsersättningar som avses i denna förordning.

Om betalningsmottagaren finns antecknad i förskottsuppbördsregistret skall biträdet se till att justitieministeriet har ett giltigt registerutdrag, annars skall ett skattekort inlämnas.

20 §

Justitieministeriet kan vid behov utfärda närmare anvisningar om tillämpningen av denna förordning.

21 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2002.

Helsingfors den 23 maj 2002

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Regeringssekreterare Merja Muilu

Nr 390

Justitieministeriets förordning om statliga rättshjälpsbyråer

Given i Helsingfors den 23 maj 2002

I enlighet med justitieministeriets beslut föreskrivs med stöd av 15 § 1 mom. lagen den 5 april 2002 om statliga rättshjälpsbyråer (258/2002):

1 §

Förutom de tjänster som nämns i 3 § lagen om statliga rättshjälpsbyråer (258/2002) kan vid en rättshjälpsbyrå även finnas tjänster som rättsliga rådgivare samt andra tjänster och personal i arbetsavtalsförhållande.

Behörighetskravet för rättsliga rådgivare är en lämplig högskoleexamen.

Ledande allmänna rättsbiträdet utnämner eller anställer i denna paragraf nämnd personal.

2 §

Ledande offentliga rättsbiträdet skall särskilt

1) se till att rättshjälpsbyrån fungerar väl och utvecklas samt att resultatmålen uppnås,
2) övervaka att den praxis som tillämpas i rättshjälpsbesluten är enhetlig,

3) fastställa de grunder enligt vilka ärenden delas mellan de offentliga rättsbiträdena,

4) lämna direktören för rättshjälpsverksamheten ett utlåtande om filialmottagningar till rättshjälpsbyrån,

5) lämna direktören för rättshjälpsverksamheten ett utlåtande om utnämningen av offentliga rättsbiträden samt

6) avgöra förvaltningsärenden vid rättshjälpsbyrån ifall det inte föreskrivits eller bestämts att någon annan skall avgöra dem.

Ledande offentliga rättsbiträdet kan förordna någon tjänsteman vid rättshjälpsbyrån till förvaltningssekreterare.

Uppgifterna för förvaltningssekreteraren skall bestämmas i arbetsordningen. Ledande

offentliga rättsbiträdet kan dessutom delegera ett ärende eller en kategori av ärenden som skall avgöras av honom till den tjänsteman som är förvaltningssekreterare. De uppgifter som nämns i 1 mom. punkterna 1—5 får dock inte delegeras.

3 §

Direktören för rättshjälpsverksamheten skall särskilt

1) årligen föra resultatförhandlingar med justitieministeriet och de övriga rättshjälpsbyråerna inom sitt område och se till att resultatmålen för området uppnås,

2) avlåta en framställan till justitieministeriet om filialmottagningar till rättshjälpsbyråerna inom sitt område efter att ha hört ifrågavarande kommuner och rättshjälpsbyråer samt

3) lämna justitieministeriet utlåtande om utnämningen av ledande offentliga rättsbiträden och offentliga rättsbiträden.

4 §

Vid rättshjälpsbyrån finns en ledningsgrupp. Till gruppen hör ledande offentliga rättsbiträdet som ordförande och representanter för alla personalgrupper enligt vad som bestäms i arbetsordningen. I arbetsordningen skall bestämmas hur medlemmarna av ledningsgruppen väljs och deras mandatperiod.

I ledningsgruppen behandlas

1) förslag till arbetsordning för rättshjälpsbyrån,

Nr 390

- 2) förslag till resultatmål för rättshjälpsbyrån,
- 3) förslag till budget för rättshjälpsbyrån,
- 4) utkastet till utlåtandet om filialmottagningar av ledande offentliga rättsbiträdet samt
- 5) övriga ärenden som bestäms i arbetsordningen.

5 §

Justitieministeriet beviljar direktören för rättshjälpsverksamheten tjänstledighet.

Direktören för rättshjälpsverksamheten beviljar ledande offentliga rättsbiträdet tjänstledighet för högst ett år. Justitieministeriet beviljar ledande offentliga rättsbiträdet tjänstledighet om det räcker längre än ett år.

Ledande offentliga rättsbiträdet beviljar offentliga rättsbiträden tjänstledighet för högst ett år. Justitieministeriet beviljar offentliga rättsbiträden tjänstledighet ifall det räcker längre än ett år. Ledande offentliga rättsbiträdet beviljar övriga tjänstemän vid rättshjälpsbyrån tjänstledighet.

Samma myndighet som beviljat tjänstledighet fattar beslut om utnämning till viss-tidstjänst för den tid som ledigheten räcker.

6 §

Justitieministeriet kan förordna en vikarie

Helsingfors den 23 maj 2002

Justitieminister *Johannes Koskinen*

för varje direktör för rättshjälpsverksamheten bland de ledande offentliga rättsbiträdena inom samma verksamhetsområde för högst fem år i taget.

Har ledande offentliga rättsbiträdet förhinder sköts hans uppgifter av det offentliga rättsbiträdet som bestäms i arbetsordningen.

7 §

Samma myndighet som beviljar tjänstledighet fattar beslut om att utnämna till en tjänst för viss tid för att sköta uppgifter som hänförs till en ledig tjänst.

8 §

Rättshjälpsbyrån skall tillställa justitieministeriet och direktören för rättshjälpsverksamheten inom området arbetsordningen till kännedom.

9 §

Tjänstebenämningen för ledande allmänna rättsbiträdet ändras till ledande offentligt rättsbiträde och tjänstebenämningen för allmänna rättsbiträdet till offentligt rättsbiträde.

10 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2002.

Regeringssekreterare Merja Muilu